

titulu, mělo přimět žalovaného a povinnou stranu (= žalovaná v nalézacím řízení) zkoumat na jedné straně existenci tohoto rozsudku, na druhou stranu ale také existenci opravného prostředku, proti němu použitelnému podle právního řádu státu, kde byl rozsudek vynesen (případně), aby se tímto způsobem seznámila s možností podání opravného prostředku jako primárního předpokladu použitelnosti výjimky z překážky uznání podle čl. 34 odst. 2 nařízení č. 44/2001.

(¹) Úř. věst. L 12, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg ze dne 30. června 2005 ve věci Reinhold Haug proti Spolkové zemi Bádensko-Württembersko

(Věc C-286/05)

(2005/C 229/18)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Německo) ze dne 30. června 2005 ve věci Reinhold Haug proti Spolkové zemi Bádensko-Württembersko, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 18. července 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je čl. 2 odst. 2 věta druhá nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 (¹) použitelný také tehdy, pokud s ohledem na nesrovnalost ve smyslu čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení je vyžadováno pouze vrácení neoprávněně poskytnuté podpory [čl. 4 odst. 1 nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95] a na základě ustanovení práva Společenství, které vstoupilo v platnost později, by měla být neprávem poskytnutá podpora vrácena v menším rozsahu, než podle těch ustanovení práva Společenství, která platila v okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti?

V případě kladné odpovědi na otázku 1:

2) Použije se čl. 2 odst. 2 věta druhá nařízení (ES, EURATOM) č. 2988/95 i s ohledem na úpravu rozhodnou pro placení úroků, nebyla-li dotčenému majiteli podniku uložena žádná

správní sankce ve smyslu čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení, nýbrž po něm bylo vyžadováno pouze vrácení neoprávněně získané podpory ve smyslu čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení?

(¹) Úř. věst. L 312, s. 1.

Žaloba podaná dne 20. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-293/05)

(2005/C 229/19)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 20. července 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Sarou Pardo Quintillan a Donatellou Recchia, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1) určil, že Italská republika tím, že nepřijala opatření k zajištění toho, aby od 31. prosince 1998 byly městské odpadní vody z aglomerace tvořené několika obcemi provincie Varese v povodí řeky Olona podrobeny čištění podle přísnějších požadavků, než je sekundární čištění nebo jiné rovnocenné čištění upravené v článku 4 směrnice 91/271/EHS (¹), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 5 odst. 2 ve spojení s čl. 5 odst. 5 této směrnice;

2) uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise nenapadá nesplnění povinnosti označit povodí, které odvádí vodu z jižní oblasti Lambro-Olona, za citlivou oblast, jelikož to je předmětem zvláštního řízení o nesplnění povinnosti. Nicméně toto povodí je částí území nacházejícího se v povodí řeky Pád, které bylo oficiálně označeno za citlivou oblast.

Proto by podle čl. 5 odst. 5, který odkazuje na odstavec 2 téhož článku, měly být odpadní vody z aglomerace v provincii Varese nacházející se v povodí řeky Olona od 31. prosince 1998 podrobeny čištění podle přísnějších požadavků než je sekundární čištění.

Přes uplynutí této lhůty nebyla aglomerace Varese dosud vyba-
vena čistírnou odpadních vod, která by zajistila, že s odpadními
vodami z této aglomerace je nakládáno v souladu s čl. 5 odst. 2
směrnice 91/271/EHS.

(¹) Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění měst-
ských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40; Zvl. vyd.
15/02, s. 26).

Žaloba podaná dne 28. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-302/05)

(2005/C 229/20)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne
28. července 2005 žaloba směřující proti Italské republice
podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou B.
Schimou a D. Recchia z její právní služby.

Komisí Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že stanovila, že doložka
o výhradě vlastnictví musí být potvrzena na jednotlivých
fakturách pro po sobě jdoucí dodávky, které mají ověřené
datum předcházející zabavení a řádně zanesené do účet-
nictví, aby byla uplatnitelná vůči dlužníkovi prodávajícího,
porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1
směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES (¹) ze
dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám
v obchodních transakcích;

2. uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů
řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 4 odst. 1 směrnice 2005/35/ES za účelem zajištění
výhrady vlastnictví ke zboží až do úplného zaplacení kupní
ceny stanoví, že kupující a prodávající musí uzavřít dohodu za
tímto účelem před dodáním zboží.

Článek 11 odst. 3 Decreto Legislativo č. 231/2002 (opatření,
kterým se provádí směrnice 2000/35/ES do italského práva)
stanoví, že doložka o výhradě vlastnictví bude vůči dlužníkovi
prodávajícího uplatnitelná, pouze pokud je tato doložka
potvrzena na jednotlivých fakturách pro po sobě jdoucí
dodávky, které mají ověřené datum předcházející zabavení
a jsou řádně zaneseny do účetnictví.

Možnost prodávajícího uplatnit výhradu vlastnictví vůči
dlužníkům představuje podstatnou součást dohody o výhradě
vlastnictví. Podmínky stanovené v čl. 11 odst. 3 č. 231/2002
vytváří pro prodávajícího řadu dodatečných povinností nad
rámec povinností stanovených v čl. 4 odst. 1 směrnice
2000/35/ES. Komise má proto za to, že tyto podmínky jsou
v rozporu s čl. 4 odst. 1 směrnice 2000/35/ES.

(¹) Úř. věst. L 200, 8.8.2000, s. 35.

Žaloba podaná dne 29. července 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-304/05)

(2005/C 229/21)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne
29. července 2005 žaloba směřující proti Italské republice
podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou M. van
Beekem a D. Recchiou, členy právní služby Komise.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1) určil, že v rámci projektu rozšíření lyžařské oblasti Santa
Caterina Valfurva (sjezdovky „Bucaneve“ a „Edelweiss“) a
výstavby související infrastruktury s ohledem na mistrov-
ství světa ve sjezdovém lyžování v roce 2005 ve zvláště
chráněné oblasti IT 2040044 *Národní park Stelvio*, Italská re-
publika tím, že